

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0602
060204

DOM
2013-04-11
Stockholm

Mål nr
M 8451-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2012-09-06, BVa 55, i mål nr Va 125/11, se bilaga A

KLAGANDE

HGB Markttjänst Aktiebolag

Ombud: Advokat R B och Jur.kand. S N

MOTPART

Norrköping Vatten AB

SAKEN

Ansvar för pumpanläggning på fastigheten X i Norrköpings kommun

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer Va-nämndens beslut.
 2. HGB Markttjänst Aktiebolags yrkande om ersättning för rättegångskostnader lämnas utan bifall.
-

Dok.Id 1064874

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se		
		www.svea.se		

YRKANDE I HOVRÄTTEN

HGB Markttjänst AB (fastighetsbolaget) har överklagat Va-nämndens beslut och yrkat att bolagets talan vid Va-nämnden ska bifallas. HGB Markttjänst AB har yrkat ersättning för bolagets rättegångskostnader i hovrätten.

Norrköping Vatten AB (va-bolaget) har bestritt fastighetsbolagets överklagande.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

Till grund för sin talan har fastighetsbolaget utöver vad som anförts i Va-nämnden i huvudsak anført följande

Det kommunala va-bolaget är, i enlighet med 19 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, skyldig att ordna den pumpstation som fastighetsbolaget varit tvungen att anlägga på fastigheten X för att ha möjlighet att använda den allmänna va-anläggningen. Va-bolaget har, genom att först anlägga och bekosta en pumpstation för fem fastigheter belägna bredvid fastigheten X och därefter besluta att inte bekosta en pumpstation för fastigheten X, brutit mot likställighetsprincipen som följer av 2 kap. 2 § kommunallagen (1991:900).

Va-bolaget har begärt att fastighetsbolaget ska koppla in spillvattenavloppet på fastigheten på den allmänna va-anläggningen. För att kunna uppfylla denna begäran har fastighetsbolaget varit tvunget att installera en särskild pumpstation. Pumpstationen behövs eftersom markförhållandena i området är sådana att avloppsvattnet inte kan ledas till den allmänna va-anläggningen med självfall. Huvudregeln är att förbindelsepunkten (gränsen mellan en allmän va-anläggning och en va-installation) utgör gränsen för huvudmannens ansvar. I motiven till lagen om allmänna vattentjänster uttalas dock att det i vissa situationer finns skäl att utvidga huvudmannens ansvar. Det framgår att sådana skäl föreligger när en va-anläggning för att fungera kräver att pumpar eller andra särskilda anordningar förläggs på fastighetssidan om förbindelsepunkten eftersom det då kan vara svårförståeligt för fastighetsägaren att behöva svara för sådana anordningar. Särskilt när det rör sig om anordningar som kräver underhåll och som behöver bytas ut med jämna mellanrum kan förbindelsepunkten inte ses som en naturlig avgränsning. Vidare uttalas att när

särskilda anordningar krävs för att huvudmannen valt ett visst system och detta inte är motiverat enbart av en eller ett fåtal fastigheters särförhållanden, utan av flera fastigheters särförhållanden, det kan vara befogat att utvidga huvudmannens ansvar. När huvudmannen, som i detta fall, valt ett system som är motiverat utifrån de flesta fastigheternas förhållanden men inte av alla fastigheters förhållanden och systemet för de fastigheter som inte ingår i den större gruppen medför att det krävs särskilda anordningar på dessa fastigheter för att de ska ha möjlighet att ansluta sig till den allmänna va-anläggningen, måste uttalanden i motiven medföra att huvudmannens ansvar ska utvidgas till att omfatta dessa särskilda anläggningar.

Kommunen begärde år 1970 att även de fem fastigheter som angränsar till fastigheten X skulle ansluta sig till den allmänna va-anläggningen. Då markförhållandena såg likadana ut för dessa fem fastigheter som för fastigheten X, krävdes det även för dessa fastigheter att en särskild pumpstation installerades på fastigheterna för att fastigheterna skulle kunna använda den allmänna va-anläggningen. Vid den tidpunkten gällde lagen (1970:244) om allmänna vatten och avloppsanläggningar, som inte reglerade särskilt hur ansvaret fördelas med avseende på särskilda anordningar. Dock följde redan då av praxis att det skulle strida mot lagens likställighetsprincip att låta en fastighetsägare dels fullt ut svara för sin andel i den allmänna va-anläggningen dels bekosta de särskilda anordningar som på grund av den allmänna va-anläggningens utformning krävdes på fastigheten. Kommunens beslut att år 1970 bekosta pumpstationen för de angränsande fastigheterna har således grundat sig på samma principer som gäller idag.

Enligt 2 kap. 2 § kommunallagen gäller att kommunen, om det inte finns sakliga skäl för annan bedömning, ska behandla sina medlemmar lika när dessa befinner sig i samma situation. Likställighetsprincipen anses grundläggande för all kommunal verksamhet. Detta innebär att en kommunmedlem endast får särbehandlas om det finns en objektiv grund för det. Det skulle således strida mot likställighetsprincipen att fatta ett beslut som missgynnar fastighetsbolaget i förhållande till ägarna av de fem angränsande fastigheterna.

Va-bolaget har åberopat samma omständigheter och utvecklat sin talan på samma sätt som vid Va-nämnden.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket rättegångsbalken.

Det som förekommit här föranleder inte hovrätten att göra någon annan bedömning än den Va-nämnden gjort. Överklagandet ska därför avslås och Va-nämndens beslut fastställas.

Fastighetsbolaget har som förlorande part inte någon rätt till ersättning för sina rättegångskostnader i hovrätten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2013-05-10

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, tekniska rådet Bengt Jonsson, hovrättsrådet Eywor Helmenius, referent, och adjungerade ledamoten Anna Stenberg.

Föredragande har varit David Sandberg